

# ÜZENET

A VENEZUELAI MAGYAR  
PROTESTÁNSOK LAPJA.

1972 Husvét  
XXI. évf. 4.

## AZ ŰRNAK SZOLGÁJA

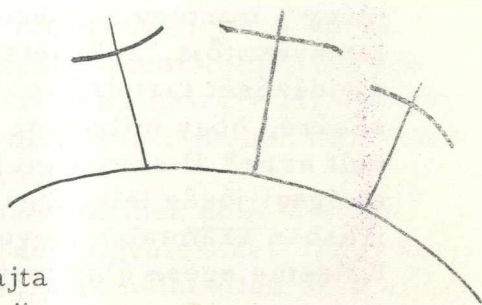
"Utált és az emberektől elhagyott volt,  
fájdalmak férfia és betegségek ismerője,  
mint aki elől orcánkat elrejtjük -  
utált volt és nem gondoltunk vele.

Pedig betegségeinket ő viselte  
és fájdalmainkat ő hordozá

- és mi azt hittük,  
hogy Istentől ostromoztatik,  
verettetik és kinoztatik.

Megsebesítetett -  
a mi bűneinkért  
megrontott -  
vétkünkért.

Békességünknek büntetése van rajta  
és az ő sebeivel gyógyulánk meg."



(Ézsaiás proféta könyve 53. rész.)

**AZ OLVASÓ HOZZASZÓLÁSA** - az Üzenet márciusi számában "Provók, hippik és rendes emberek" cím alatt megjelent közleményhez.

E sorok írója hozzászólását avval kezdi, hogy véleménye szerint a közlemény tévesen értelmezi az u. n. "hippizmus" fogalmát, amikor hippik alatt azt az embertípust érti, aki vissza akar vonulni az élet zűrzavarától. Bárcsak így tennének, de sajnos nem ezt teszik, hanem az ellenkezőjét: Ők maguk idéznek elő zűrzavarokat, provokálnak visszataszító jeleneteket. Az egyébként is zűrzavaros nagyvárosokat keresik fel előszeretettel, ott letelepednek a köztereken és utcákon, vagy csoportosan lézengenek és a templomok padjai közé járnak - bocsánat - székletételre. Hála Istennek itt Venezuelában eddig még nem vitték ilyen "tökélyre" eme szokásaikat, de az európai ujságokban bárki cikksorozatokat olvashat ezekről és fényképeket láthat a felemelő (?) jelene-tekről, de saját szemeivel is láthatja, ha ott jár.

A másik bevezető megjegyzés az, hogy egy hitbuzgalmi lapban, a leközölt formában, nehezen érthető okból, de minden esetre érdemtelenül kapnak nyilvánosságot ezek - a közlemény szerint is - az u. n. rendes emberek erkölcsi felfogása és berendezkedése ellen fellázadt - e sorok írója szerint kificamodott lelkű borzas csavargók.

E sorok írójának harmadik megjegyzése: Egy határozott tiltakozás a "rendes emberek" nevében az ellen, hogy a közlemény - mintegy zárószó gyanánt - éppen a hippizmus egyik kitenyészítője, a "fekete forradalmár" állítólagos szavainak az idézését tartotta helyesnek annak igazolására és jellemzésére, hogy milyen az igazi jó ember. Vajjon mi szükség volt erre? Hiszen a mi Urunk talán mégiscsak illetékesebb az igazi jóság lelki fogalmának meghatározására, s a Szentírásban számtalan idevonatkozó idézet található, sőt Jézus Krisztus egész élete ezt a fogalmat példázza.

A hippik ellenzése, sőt csodálkozása ellenére a rendes emberek azok, akiknek egymás között is rendesebb része hűség a vallásához és Egyházához. Ezeknek a "rendesebbeknek" a megítélése szerint egy hitbuzgalmi lap általában nem alkal-

Többen felháborodtak azon - így hallottam - hogy a februári ÜZENET helyett egyeseknek egy üres, fehér lapot küldtem. Ezt természetesen nem sértésnek szántam, nem is haraggal tettem, hanem üzenetként küldtem azoknak, akik hosszabb ideig nem voltak templomban vagy nem támogatták anyagilag a gyülekezetet.

Az utóbbi évek során meggyőződtem arról, hogy a lelkész Isten igéjének hirdetése során nem elégedhet meg szavakkal és írással. - Hiszen ma olyan sokan beszélnek és olyan sokan írnak nekünk, amit nem kell és nem szabad komolyan vennünk. - Ezért van viszont néha egy-egy "felháborító" tette szükség, hogy evvel kézzelfoghatóan aláhúzzuk, hogy miről is van szó.

A helyzet az, hogy egyesek évek óta hallgatják a lelkész istentiszteletre hívó hangját anélkül, hogy valami is történné. Amikor találkoznak a lelkésszel, talán még azt is mondják: "most már fogunk járni".

Mások évek óta kapják a Presbitérium kérését arra vonatkozólag, hogy az egyházat támogassák anélkül, hogy valami is történné. Sőt, talán egyszer ~~valaki~~ fel is ajánlották, s néhány éve fizettek is 5 bolivárt. Azóta nem történt semmi. A Presbitérium felszólításai rendszeresen végzik be rövid életüket a papírkosárban.

Ezért bátorkodtam egy ilyen furcsa üzenetet küldeni.

Bocsánatot kérek, ha valakinek küldtem volna, aki felelősséget érez egyháza iránt, istentiszteletre jár és támogatja a gyülekezetet. Sajnos még nem ismerem mindenkit, így egyes esetekben tévedhettem.

Bocsánatot kérek azért is, ha valakinek nem küldtem, aki viszont megérdemelné. Ezek a gyülekezeti tagok biztosan tudatában vannak ennek, s remélhetőleg ők is elfogadják magukat szánni tettekre.

Mint már korábban is írtam, nem kötelező az egyházzal kapcsolatot tartani. Ha valaki alkalmatlankodásnak érzi a sokfelszólítást, hivatást, kérem értesítsen, hogy a jö-

(folytatás a 6. oldalon)

mas a közlemény tárgya szerinti jelenségek fejtegetésére. Ha alkalmas lenne, ebben a hozzászólásban is oldalszámra lehetne írni arról, hogy a hippizmus követőinek a közleményben kiemelt "nyílt és őszinte" cselekményei bizonyos körökben mit eredményeztek már eddig és ha tovább terjed ez a bomlasztó mozgalom, mit eredményezhetnek a jövőben.

Ami a hippik nyíltságot illeti az valóban létezik szavakban és cselekedetekben. A hippik teljes nyíltsággal beszélnek olyan dolgokról és cselekszenek olyan dolgokat, amiktől a jó ízlésű és helyes erkölcsi felfogású, tehát rendes emberek tartózkodnak, sőt visszariadnak. De, vajjon az ilyen nyíltságban mi az erény és mi annak a gyakorlati célja? Talán megjavítja az embereket és a közleményben is bizonyos alappal bíralt társadalmat? Vagy ellenkezőleg: Egy alacsonyrendű társadalmi érintkezés és szokás propagálása!

És a hippik állítólagos "őszinteségéről" szólva: Létezik az igazán? E tekintetben e sorok írójának alapos kételyei vannak, mert ha a hippik megnyilatkozásait és cselekményeit az "őszinteség diktálná, nem járhatnának szabadon: elmeagyógyintézetben elne a helyük. Minthogy pedig a köztudomás szerint közülük eddig még csak egyesekről állapítottak meg elmebajt, fel kell tételezni, hogy a többség épeszű. De viszont épeszű emberről fel lehet-e tételezni, hogy "őszinte meggyőződésből vesz fel rongyos, szennyes, kóbor cigány külsőt és valóban "őszinte hittel hirdeti-e pl. a nyilvános szeretkezés helyességét, sőt azt gyakorolja is? Nem, mindezek "őszinteségében" ők maguk sen hisznek, de nem is hihetnek, mert ha épeszűek, ez esetben ismerniük kell az ember és állat közti különbséget és tudniuk kell, hogy mindaz, amit hirdetnek és gyakorolnak nem egyéb, mint az embernek állati sorba való lezüllesztése.

De ha ez így igaz, önként vetődik fel a kérdés: Mi vezeti ezeket a szerencsétleneket, mind a gyermekeket, mind a fiatal és felnőtt korban levőket arra az útra, amelyen folyton távolodnak a rendes emberek társadalmától és szokásaitól? Milyen lelki kényszer hatása alatt cselekszenek, mikor apáik élet berendezéséből kilépnek és azok minden rendszerével és erkölcsi felfogásával szakítanak?

Ezekre a kérdésekre a lélekbúvárok sokféle módon szoktak válaszolni, amikor keresik az okokat és felvetik a felelősség kérdését ezekért a szerencsétlen embertársainkért. A sokféle válasz közül a valódi okot talán az a válasz közelíti meg legjobban, amelyik megállapítja, hogy mindezekért elsősorban nem a hippizmusba sodródott áldozatok, hanem a szülők és vezetők, a nevelők felelősek, sőt az egész társadalom, amely semmit, vagy nagyon keveset tett és tesz az emberiség helyes úton való vezetésére és a példaadásra. Mindezek együttesen okozzák és eredményezik az ideálokat vesztett embereknek a nihilizmussal egyenlő hippizmus felé történő sodródását, egy cél és ideálok nélküli életmód folytatását.

E sorok írója tovább megy, amikor megállapítja az Egyház felelősségét is. Szerinte az Egyház felső vezetősége feladta irányító és alakító szerepét és kötelességét a társadalomban és követendő példaadás helyett ma már maga az Egyház követi a világszerte lezúllóban levő társadalom szokásait - még politikai vonalon is. Ennek a folyamatnak kísérő jelenségei már ma is megdöbbenőek, hiszen az Egyház felső vezetősége az idegen országokból irányított, saját hazájuk ellen fordult partizánokat és katonaszökevényeket veszi védelmébe, miáltal "illetékes peccéttel" látja el azt a világszerte pusztító alacsonyrendű közfelfogást, amely szerint a nemzethűség idejétmúlt, sőt veszélyes érzés és fogalom és a gyávaságból lett: hősie ellenállás!

De sajnos, ha ezen az úton tovább halad, végül is maga az Egyház lesz valami "divatból kiment" intézmény, mert a ma még Egyházaikhoz hű "rendes emberek" is elvesztik a bizalmukat és türelmüket, amikor véglegesen meggyőződnek arról, hogy velük szemben lassanként az Egyház ellenségei lesznek a "kedvencek" és ők: mostoha gyermekek.

E sorok írója abban a meggyőződésben, sőt biztos tudatban tette fenti észrevételeit, hogy azokkal a sokszor jogosan bírált keresztény társadalomnak, hála Istennek ezidőszere még "rendes emberekből" álló többsége egyetért és aggodással figyeli a leírt jelenségeket - de erről sajnálatosan hallgat!

FIGYELŐ.

vőben ne küldjünk ilyen leveleket. Ha valaki nem tart igényt az egyháznak iránta tanusított érdeklődésére, és az ÜZENET küldését tolakodásnak veszi, küldje vissza a lapot. Ha egyszer később más belátásra jutna, örömmel fogjuk ismét egyháztagnak tekinteni, de annak nincs értelme, hogy egymástól kölcsönösen elvárjunk olyasmit, aminek nincs alapja.

Addig azonban, amig valaki nem nyilatkozik, abból indulunk ki, hogy velünk van. Addig hívni és kérni fogjuk, mert az egyháznak szüksége van minden emberre, és mi hisszük, hogy minden embernek szüksége van Isten igéjére és a gyülekezet közösségére. Adja Isten, hogy sikerüljön szót értenünk és egymást megtalálnunk, hogy közösen tudjuk egyházunkat építeni Isten dicsőségére és embertársaink örömére.

\*  
\*  
\*

NINCS IDŐM - mondják sokan, s már olyan sokszor mondták, hogy valóban el is hiszik, hogy ez igaz. Pedig minden embernek kivétel nélkül heti 168 óra áll rendelkezésére. Ezen a téren valóban igazság van, senki sem kaphat többet.

Ezért fontos, hogy az idővel okosan gazdálkodjunk. Mint ahogy pénzt sem lehet felelőtlenül pocsékolnunk, úgy az időt sem lehet. Ki kell gondosan válogatnunk azokat a dolgokat, amire feltétlenül kell idő. A kérdés tehát nem az, hogy van-e időnk, hanem hogy mire használjuk azt. Vigyázz, nehogy értékes idődet avval töltsd, hogy egyik helyről a másikra rohangálsz és panaszkodsz, hogy nincs idő!

\* \* \*

Az egyház humora: - A lelkész vasárnap templomba menet meglátja, hogy egyik hive a mezőn dolgozik! "Hát te nem tudod, hogy az Isten is pihent a hetedik napon?"  
- "De tudom - felelte a kérdezett - de ő kész lett a munkájával, én viszont nem."

Ilyen kérdést az egyházban általában nem tesznek fel, hiszen a Bibliában több helyen olvashatjuk, hogy Jézus büntelen volt, minden kísértésnek ellene állott. Ez teológiailag igaz is. Jézus büntelen volt, mert Istenhez való viszonya tökéletes volt.

A nagypénteki ítéletnek van azonban egy jogi oldala is. Az evangélisták állítása, hogy az ítélet meghozásához "hamis" tanukat kerestek, csak bizonyos értelemben igaz. Hamisak voltak, mert Jézus ellen fordultak, nem ismerték fel benne a Megváltót. De amit mondtak, az könnyen lehetett igaz és elégséges az ítélet meghozására.

Az egyik "hamis" tanu azt állította, hogy Jézus le akarja rombolni a templomot. - Maga ugyan nem akarta lerombolni azt, de azt mondta, hogy kő kövön nem marad a városban, s ezzel valójában Isten temploma ellen beszélt, s azt állította, hogy három nap alatt más templomot épít helyette.

Nem lett volna nehéz tanukat állítani arra vonatkozólag sem, hogy Jézus hogyan szegte meg újra és újra az egyik legfontosabb parancsolatot, a szombatra vonatkozó munkatiltalmat.

Amikor a főpap megkérdezte, hogy valóban Isten Fia-e Ő, akkor Jézus igennel válaszolt, s hozzátette, "mostantól fogva látjátok az Embernek Fiát az Isten jobbján ülni." Ez volt a legnagyobb bűn az írástudók szemében, hogy egy ember magát Istennel egyenlővé tette.

PILATUS ugyan nem törődött ezekkel a zsidó törvényekkel, de ő sem látott más lehetőséget, mint hogy Jézust átadja kivégzésre. - Jóakaratulag próbálta megmenteni őt, hiszen átlátta a zsidók irigységét és hatalmi politikáját Jézussal szemben. De Jézus nem nyilatkozott, nem ígért semmit, nem védekezett.

Pilátus úgy látta, hogy ezért a szerencsétlen emberért nem érdemes egy felkelés kockázatát vállalni. Mert ha a tömeg kiabálásának és követelésének nem enged, akkor ismét fennáll a lázadás veszélye, mint abban az időben

## ISTENTISZTELETEK.

Caracasban

Március 28. -án kedden közös böjti áhitat spanyolul (este 8)

Március 30. -án Nagycsütörtökön este 7-kor (úrvacsora)

Március 31. -én Nagypénteken reggel 9-kor

Április 2. -án Husvét napján reggel 9-kor (úrvacsora)

Áprilisban nincs esti istentisztelet Caracasban.

Nőegyletünk szeretné megismételni a jólsikerült januári kirándulást, melyet az egyház Los Teques melletti telkére tettünk. - Ezalkalommal indulás az istentisztelet után kb. 10 -órákor április 16. -án. Tízórait mindenki maga hozzon, innivalóról a Nőegylet gondoskodik. - A gyerekeket feltétlenül hozzuk. Mindenkit szeretettel vár

A Lorántffy Zsuzsanna Nőegylet  
vezetősége

---

igen gyakran, s ez ahhoz vezethet, hogy sokkal több ember életét veszti. Így mégiscsak jobb, ha egy ember hal meg, ha talán ártatlanul is.

Az utóbbi időben vita tárgyává lett, hogy Jézus halálának a zsidók, vagy a rómaiak voltak az okai. Bárkit is tartsunk felelősnek, az ítéletet nem gonosz emberek hozták, hanem értelmes emberek, akiknek minden oka megvolt arra, hogy ennek az ügynek gyorsan véget vessenek.

A címben feltett kérdésre tehát igennel is, nemmel is kell felelnünk. Jézust vallásos, törvénytisztelő emberek ítélték el. Ez a felismerés legyen komoly figyelmeztetés számunkra. A történelem folyamán az egyház többször került hasonló helyzetbe, amikor ártatlan embereket ítélt el.

Vallásunk megőrzése és a társadalmi rend tisztelete közben ne feledkezzünk meg arról, hogy Jézus nem az igazakért hanem a bűnösök megmentéséért jött a világba.

---

Edit.: Pastor A. Szilas, Apartado 68.360 Caracas 106